

جلسه چهاردهم درس بدایه الحکمه

آیت الله علی رضایی تهرانی

۱۴۲۳/۰۱/۰۷ مقارن با ۱۳۸۱/۰۱/۰۲ هجری شمسی

استاد در پاسخ به سوال (سوال واضح نمی باشد) یکی از دانشجویان می فرمایند: «اصولاً مرز تفاوت بین ترکیب

۱. ترکیب انضمامی و ترکیب اتحادی

۲. ترکیب انضمامی و ترکیب اعتباری

در سطح کتاب بدایه نیست. یعنی بحث عمیق تر است. این را باید در نهایت بررسی کنیم. فقط این مقدار (را) اجمالاً عرض کردیم که عده ای ترکیب ماده و صورت را انضمامی می دانند، عده ای اتحادی می دانند. مرحوم علامه می فرمایند چون ما گفتیم باید در ترکیب حقیقی یک مُتَحَصِّل و یک لا مُتَحَصِّل داشته باشیم، وقتی یک مُتَحَصِّل و یک لا مُتَحَصِّل داشتیم این جا به اتحاد اقرب است تا انضمام چون مُتَحَصِّل با لا مُتَحَصِّل در هم مندمج می شود. این اتحاد است، این انضمام نیست. منتهی تفصیل این مطلب مال بحثی است در حقیقت بالاتر از سطح بدایه».

خب فصل ۷ را خواندیم باید عبارتش را بخوانیم. «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَبِهِ نَسْتَعِينُ» «الفصل السابع

فِي الْكُلِّيِّ وَالْجُزْئِيِّ وَنَحْوِ وَجُودِهِمَا»

فصل هفتم پیرامون کلی و جزئی و نحوه وجود کلی و جزئی است. «رُبَمَا ظُنَّ أَنَّ الْكُلِّيَّةَ وَالْجُزْئِيَّةَ إِنَّمَا هُمَا فِي نَحْوِ الْإِدْرَاكِ»، (چه بسا گمان شده است این که کلیت و جزئیت در نحوه ادراک است).